

Λογοτεχνία
Κοινού Κορμού
Γ' Λυκείου

Κώστας Μόντης,
*Τρίτο γράμμα
στη μητέρα, ζ'*

Σεπτέμβριος 2024

ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΝΤΗΣ

Τρίτο γράμμα στη μητέρα

ζ'

Μητέρα, τώρα πια περιφερόμαστε νυχθημερόν
σ' ένα εγκαταλελειμμένο στρατόπεδο
με τα μισογκρεμισμένα παραπήγματα
και τις ξεθωριασμένες επιγραφές
του «Διοικητηρίου» και του «Κ.Ψ.Μ.» και των «Αφοδευτηρίων».
Τώρα πια περιφερόμαστε σ' ένα εγκαταλελειμμένο στρατόπεδο
μ' εκείνη την πολλαπλασιασμένη ερημιά
όταν έχει προηγηθεί πλήθος,
μ' εκείνη την πολλαπλασιασμένη σιωπή
όταν έχει προηγηθεί θόρυβος,
μ' εκείνη την πολλαπλασιασμένη απελπισία,
μ' εκείνο τον πολλαπλασιασμένο θάνατο.
Περιεργαζόμαστε, μητέρα, σημάδια κ' ίχνη κ' υπολείμματα
και γραφές στους τοίχους:
«Στρατιώτης Νικολάου Αντώνιος του Γεωργίου
εκ Μόρφου – 7 Ιουνίου, 1973»,
«Λοχίας Κυριάκου Αθανάσιος του Κωνσταντίνου
εκ Λαπήθου – 3 Ιουλίου, 1974»,
περιέργως πλάι-πλάι όπως έπειτα στο Στρατιωτικό Νεκροταφείο,
μονάχα τώρα με την προσθήκη της ηλικίας: «Ετών 19, ετών 18».
Μητέρα, τώρα πια γίναμε εμπόριο,
μητέρα, δεν ξέρω τι γίναμε τώρα πια
κ' έρχονται απ' όλο τον κόσμο υπουργοί

κί αρχηγοί κομμάτων κί «αξιωματικών αντιπολιτεύσεων»
κί εργατικοί βουλευτές και φιλέλληνες Αμερικανοί
κί Επιτροπές της Γερουσίας κί απεσταλμένοι εφημερίδων
και νεαροί των «Συνδέσμων Νεολαίας» με τις κιθάρες τους
να δουν τους προσφυγικούς καταυλισμούς μας και «να φροντίσουν»,
να δουν τα ξυπόλητα παιδάκια μας και «να φροντίσουν»,
ν' ακούσουν για τους «αγνοουμένους» μας και «να φροντίσουν».
Έρχεται, μητέρα, ο Γενικός Γραμματέας της Διεθνούς Οργανώσεως,
που μετακινήθηκε τώρα απ' άλλες περιοχές,
και μας παροτρύνει να κρατηθούμε
και μας παροτρύνει να σκοτωθούμε όσο το δυνατό περισσότεροι
και να μη φοβόμαστε γιατί η υπόθεσή μας είναι και δική τους,
γιατί η υπόθεσή μας είναι υπόθεση ολοκλήρου του κόσμου.
Ακριβώς τα ίδια που 'λεγε και στους άλλους
κί εκ των υστέρων αποδείχτηκε
πως δεν ήταν υπόθεση ολοκλήρου του κόσμου
μα μονάχα κί αποκλειστικά δική τους,
κί εκ των υστέρων αποδείχτηκε
πως δεν υπήρχε «ολόκληρος κόσμος»,
πως τίποτα δεν υπήρχε, τίποτα...
Άσε με, θα τα πω, μητέρα, δε με νοιάζει.

Τρίτο γράμμα στη μητέρα, Λευκωσία, 1980.